

VZPOMÍNÁME A PŘEJEME VŠE DOBRÉ

Blíží se konec roku a tedy čas, kdy se obvykle zamýšlíme nad tím, co dobrého nás potkalo nebo co nám způsobilo smutek. Také v Zákolanech jsme se rozloučili s několika našimi sousedy. Věnujme proto společně vzpomínku panu Karolu Baránkovi († 1.3.), paní Janě Bendlové († 12.6.), panu Václavovi Mudroví († 26.6.) a paní Ireně Vlčkové († 21. 11.).

Rok 2019 ale naopak přinesl radost rodičům Juliány, Apolény Bedy, Miriam a Davida. Nejen jim, ale všem vám sousedům ze Zákolan, Kovár a Trněného Újezdu přejeme mnoho dobrého, hodně štěstí a zdraví a v neposlední řadě, aby se vám zde v našich obcích dobře žilo.

Lucie Wittlichová a zastupitelé obce

Fotografie Jany Bendlové z Trněného Újezdu od fotografky Amy Šolkové získala ocenění Výboru dobré vůle ve fotografické soutěži Czech Press Foto.

OPRAVY MOSTŮ Je zcela možné, že Zákolany drží díky křížení trati a potoků rekord v počtu železničních viaduktů. V letošním roce se dva z nich opravovaly, a zvláště ten za Restaurací U Libuše významně „prokouskl“. Na fotografii skupina stavebníků při prohlídce trasy budoucí cyklostezky, jejíž stavba probíhá právě v Otvovicích a do Zákolan dorazí začátkem příštího roku.

BRIGÁDA V PODHOLÍ Život bez brigád si v Zákolanech snad ani neumíme představit. Největší počet nadšenců bývá obvykle na tábořišti v Podholí, kde se nás na podzim sešlo více než padesát – a to nepočítáme děti, které také přidaly ruku k dílu. Rádi bychom poděkovali Pavlu Hladíkovi za péči, díky níž je tábořiště stále plné dětí a života.

Žáci páté třídy naší základní školy si na budečském hřbitově připomněli výročí úmrtí významného českého pedagoga a myslitele K. S. Amerlinga (18. září 1807 - 2. listopadu 1884). S jeho jménem je spojeno slavné učiliště Budeč, v jehož tradici pokračuje i naše základní škola. Děkujeme dětem a Petru Kalenskému, že pečují o jeho památku!

Také u pomníčku padlých vojáků z první světové války kladou děti každý rok věneček a zapalují svíčky.

POTRAVINOVÁ SBÍRKA PRO ZÁKOLANY

V sobotu 23. září 2019 se naše Komunitní centrum Bydlo zúčastnilo celostátní potravinové sbírky. Potravinovou bankou nám bylo přiděleno roztocké Tesco a ve spolupráci s jejich zaměstnanci a našimi skvělými dobrovolníky jsme celý den sbírali potraviny od dárců. Každý týden jezdíme pro potravinovou pomoc do Potravinové banky do Letňan a přerozdělujeme ji potřebným lidem. Dodáváme pomoc i lidem z Otvovic a Kolče a v současné době máme 25 klientů. Většinou se jedná o potraviny těsně před spotřebou nebo krátce po spotřebě. Málokdy to jsou nějaké trvanlivé potraviny, takže tato akce pro nás znamenala sbírku potravin s dlouhou trvanlivostí, jako jsou těstoviny, rýže, luštěniny, obilniny apod., které běžně nedostáváme.

Celý den probíhal skvěle. V 7 ráno jsme s první partou dorazili do Tesca, rozkoukali jsme se, nasadili zástěry, dostali jsme skvělou snídani a šli na to. Všichni jsme se usmívali a nejen my a zaměstnanci Tesca, ale i dárci a nakupující byli velmi empatictí, pozitivní a celé to bylo prostě moc prima. Jsem moc ráda, že se u nás v obci našlo tolik fajn lidí, kteří se ve svém volném čase zapojili do takové akce. Celý den byl velmi intenzivní, krabic přibývalo a my tipovali, kolik potravin bude na závěr dne. Výsledek byl pro nás velmi šokující, roztocké Tesco není nijak velké a návštěvnost taky netrhá rekordy, ale i přesto jsme nasbírali 850 kg potravin. Jsme moc vděční za tuto příležitost a příští rok se zase těšíme!

Tereza Hussarová

Tradiční Mikulášská besídka se jako vždy odehrála na zahradě Restaurace U Libuše. Děti ze základní a mateřské školy předvedly své pěvecké umění a pak si spolu s ostatními dětmi z obce užívaly jarmáreckého ruchu. Rozsvícení stromčku doprovázel zákolanský pěvecký sbor a sousedé se je v krásně vyzdobených Zákolanech příjemně bavili až do večerních hodin.

AKCE
NA ZÁVĚR ROKU

20.12. pátek 8:00 **VÁNOČNÍ RYBÍ POLÉVKA NA OBECNÍM ÚŘADU**

23.12. pondělí 17:00 **SOUSEDSKÉ VÁNOČNÍ SETKÁNÍ U KAPLIČKY V KOVÁRECH**

24.12. úterý 22:00 **ZPÍVÁNÍ U KAPLIČKY NA TRNĚNÉM ÚJEZDU**

24.12. úterý 24:00 **PŮLNOČNÍ MŠE NA BUDČÍ**

Budečské rozhledy | periodicitá : čtvrtletní | místo vydávání: Zákolany | číslo 52 | datum vydání: 13.12.2019 | evidenční číslo : MK ČR E 19506 | název vydavatele: Občanské sdružení Budeč | identifikační číslo: 26630249 | adresa: Kováry 3, 273 28 Zákolany | tel.: 725 026 569 | k vydání připravili: K. Škardová, L. Wittlichová, O. Klouček | grafický koncept: O. Klouček | sazba a zlom: O. Klouček | tisková produkce: I. a M. Hájkovi

BUDEČSKÉ

ROZHLEDY

LIST OBČANŮ ZÁKOLAN, TRNĚNÉHO ÚJEZDU A KOVÁR

PROSINEC 2019 | ČÍSLO 52

Zákolanští dobrovolníci pomáhali 23. září - v den celonárodní Sbírkky potravin - rukama, nohama i úsměvem. Více o této bohubilé akci na poslední straně.

Úvodní slovo

Milí sousedé, nevím, jestli se ve volném čase zabýváte kvantovou fyzikou. Já také ne. Ale jestli jsem dobře pochopil, co kvantová fyzika občas utrousí, tak:

1. Čas neexistuje. Není žádná minulost ani budoucnost, je pouze věčné „teď“ s nekonečným polem možností. Kolem se vznáší miliardy paralelních vesmírů, a my si neúnavně vybíráme, do kterého v příští vteřině vstoupíme. S pořádnou dávkou setrvačnosti, ovšem.

2. Nemůže se stát nic, co bychom si nedokázali představit. Všechno hmatatelné kolem nás je utkáno z našich představ a tužeb. Všichni lidé vespolek sní svůj kosmický sen, kterému říkáme „naše pozemská realita“.

3. Pokud si tento okamžik představíme jako vodorovné napnuté plátno, pak každá naše myšlenka je jako kovová kulička, která svou vahou tvoří malý důlek. Za největšími a nejtěžšími kuličkami se pak do důlku hrnou i ostatní kuličky, až vytvoří pořádný pytel, svou gravitací strhující vše ostatní. Tomu pak říkáme „silná víze“ nebo „duch doby“.

Proto vám do roku 2020 nebudu přát vyšší plat ani fajnového nadřazeného. Přeu vám, ať jsou vaše myšlenky neotřelé, vaše víze strhující a vaše touhy vášnivě prožívané. Ať jste tou kouli, která strhne směřování světa model 2020 tím vaším směrem. Když se to nám ostatním bude líbit, půjdeme za vámi.

Z tiché zákolanské noci
váš Ondřej Klouček

ROZHOVOR S TEREZOU HUSSAROVOU A VERONIKOU VOTÁPKOVOU

Dvě šenkýřky U Libuše

OBĚ MLADÉ DÁMY NENÍ TŘEBA DLOUZE PŘEDSTAVOVAT. TEREZU ZNÁTE Z ÚRADU, KDE MÁ NA STAROST SOCIÁLNÍ SLUŽBY V OBCI A JE SKORO U VŠEHO, KDE SE SEJDE VÍC NEŽ PĚT LIDÍ. VERONIKU ZNAJÍ MILOVNÍCI DOPISŮ, SÁZENÍ, KÁVY A ZMRZLINY. PŘESTOŽE VÍME, ŽE OBĚ ŽENY HDNĚ VYDRŽÍ, JEJICH ROZHODNUTÍ VZÍT DO RUKOU HOSPODU U LIBUŠE NÁM TROCHU VYRAZILLO DECH.

Proč jste se rozhodli žít právě v Zákolanech?

Tereza: Pocházím z malé vesnice v jižních Čechách zvané Křtětice a když jsem dospívala, stále víc mě lákalo se přestěhovat někam do velkoměsta. Nejdříve jsem bydlela v Českých Budějovicích a později i v Praze, kde jsem bydlela šest let. Když přišly děti, stále více jsem toužila žít za Prahou v domku se zahradou. S manželem jsme se rozhodli přestěhovat do těsné blízkosti našich přátel z Holubic, ale hledali jsme něco jiného, než život v satelitu a úplnou náhodou jsme narazili na Zákolany, kam jsme se s velkým štěstím přestěhovali. Svého rozhodnutí nelituji ani vteřinu.

Veronika: Ze začátku mě do Zákolan přivedla spíše situace u nás doma, prodali jsme byt v Praze a neměli nic jiného k bydlení. V Kovářech má moje rodina už pěkně dlouhou dobu víceméně nepoužívaný rodinný dům, a tak jsme se rozhodli, že ho na nějaký čas osidlíme my, než si najdeme něco jiného. A z přechodného bydlení se nakonec stalo trvalé. Zalíbilo se mi celkově život tady, jak se k sobě lidé

chovají, není tu anonymita jako jinde a chtěla bych, aby v takovém prostředí vyrůstala naše dcera.

Co vám zde přijde nejvíc přitažlivé pro život mladých rodin?

Tereza: Mám zde moc ráda komunitní a kulturní život, který se jen tak

někde nevidí. Ono napojení velké skupiny lidí, kteří jsou spojeni se školou, klubem a obecním úřadem, mají zájem a jsou nadšení, když mohou něco zajímavého pro ostatní připravit a sdružovat se, to je prostě nádherné.

Veronika: V Zákolanech je všechno, co ke šťastnému životu potřebujeme - škola, školka, obchod se základními potravinami, pošta a hospoda s velkým potenciálem. Je tady bohatý sociální kulturní život, kde je vidět, že jak zastupitelstvu obce, tak zdejšími lidmi jde hlavně o to, aby se zde dobře žilo. Zároveň je fajn, že si Zákolany zachovávají ráz klasické vesnice, bez nějakých obřích developerských projektů, řadovek a satelitů. Doufám, že to tak do budoucna i zůstane.

Tereza Hussarová

Veronika Votápková

Co vám naopak na životě v Zákolanech nebo obecně na venkově chybí?

Tereza: Asi větší propojení různých věkových a názorových skupin. Předávání tradic, pospolitost napříč generacemi.

Veronika: Konkrétně na životě v Zákolanech mi nechybí nic kromě prostoru, kde se mohou lidé scházet. Někde, kde je teplo a příjemné a zároveň je to prostor, kam mohou i děti. A přesně tohle bych zde chtěla změnit.

Plánujete provozovat nejstarší hostinec nejen v Zákolanech, ale i okolí. Co vás k tomuto rozhodnutí vedlo?

Tereza: Po ukončení činnosti Daliboru v Píanci mi velmi chyběl prostor, který by sdružoval různé kulturní aktivity a též místo, kde by se dobře cítili všichni obyvatelé Zákolan, Trněného Újezdu a Kovár. Když jsem se dozvěděla, že od nového roku je možnost pronajmout Hostinec U Libuše, neváhala jsem ani minutu a po hlavě do toho vltla. Je to pro mě obrovská příležitost.

Veronika: Pro mě je to velká výzva, mám ráda práci v gastronomii a celkově s lidmi. Vždy byl můj sen mít vlastní podnik, proto jsem si tuto příležitost nemohla nechat ujít.

Ženský element a hospoda není úplně obvyklé spojení. Jak si ženy představují ideální venkovskou hospodu?

Tereza: Žena dělá teplo domova a vytváří příjemné rodinné prostředí. Ráda bych tuto myšlenku převadla do prostoru Libuše. Příjemné prostředí s domácí kuchyní nejen pro rodiny s dětmi a místní obyvatele, kteří si občas chtějí dát něco

Pokračování na str. 2

dokončení ze str. 1

dobrého k obědu, skvěle načepované pivo a jen tak posedět a třeba si přečíst noviny nebo knihu. Těším se na místní štamgasty, kteří si budou chtít třeba zahrát karty nebo jen tak pokecat s kamarády. Vesnická hospoda, která bude žít a kde se lidi budou cítit dobře a najdou si to své doplněné o zajímavé kulturní projekty, jako jsou promítání filmů, divadla, výstavy, koncerty....

Veronika: Nepřiďte mi, že by to v dnešní době bylo něco zvláštního, či neobvyklého. Terka i já máme spousty nápadů, na kterých se celkem dobře shodneme a představa, že vytvoříme místo pro lidi, kam se budou rádi vracet a setkávat se, nám přijde při nejmenším sympatická a je to i výzva. Chceme lidem nabídnout příjemný prostor, kde se mohou dobře najíst, napít se čepovaného piva, poklábosit, zahrát si šachy nebo jen v klidu přečíst knihu. Kromě různých občasných akcí se U Libuše budou pořádat oslavy narozenin, ale třeba i svatby, plesy, zábavy ... Doba jde dopředu, tak proč takové místo jako je hospoda na vsi neposunout do 21. století a přiblížit ji nejen štamgastům, kteří si večer přijdou dát pár piv, popovídat si a podívat se na fotbal, ale přes den třeba i maminkám s dětmi, turistům, kteří se přijeli podívat na Budeč nebo cyklistům, kteří jedou kolem?

Jaký máte vzor? Jaká je vaše nejoblíbenější hospoda?

Tereza: To se takhle nedá říct, jsem vel-

ký gurmán a miluju různé druhy kuchyně od české po indickou a u každé kuchyně mám svého favorita. Můj vzor nechci konkretizovat, ale hodně mi záleží na kvalitě surovin a poctivosti. Pár jídel, které budou čerstvé, žádné polotovary, chemie a náhražky.

Veronika: Líbí se mi hospody a restaurace, které mají nějaký koncept a nápad, spíše v jednoduchém stylu, ale nedá se říct

asi žádný konkrétní příklad, který by mě zaujal natolik, abych jej jmenovala. Jeli-kož jsem člověk, který je otevřený všem chutím ze všech koutů světa tak je toho opravdu hodně.

Co nového nás čeká? Přijdou večerní štamgasti o svoje útočiště?

Tereza: Já pevně věřím, že ne! Nechceme, aby si kdokoli připadal ostrčený a bál se k nám přijít. U nás bude vítán každý a tomu přizpůsobíme i ceny a interier.

Veronika: Čeká vás změna jak designová, tak provozní, ale v tom se nechte překvapit. Štamgasti o svoje útočiště rozhodně nepřijdou. Chceme zachovat prostor jak pro štamgasty, tak oslovit a přilákat nové zákazníky. Těšíme se na každého a všichni budou u nás vítáni.

Jak využít sál nad hospodou? Co zahrada, léto a cyklisté?

Jak jsme již zmíňovali v otázkách výše, sál nad hospodou bude fungovat coby multifunkční kulturní prostor od různých zájmových kroužků, po promítání, divadla, koncerty, výstavy, besedy a podobně. Co se týče zahrady, na léto s ní máme velké plány,

příbyde i dětské hřiště, malé i větší stolky a spousta květin. Myslíme, že v tomto směru budeme hodně kreativní a každý si tam přijde na své.

Budete vařit obědy a večere? Jaký bude jídelníček?

Vařit budeme pouze obědy a to tak, že bude vždy polévka a dvě hlavní jídla, salát. Každý den bude nové menu, abychom mohli zaručit čerstvost surovin. Těšit se můžete na klasickou českou kuchyni, ale rádi nabídneme různé zajímavosti. Večer plánujeme nabízet domácí nakládané dobroty jako různé druhy sýrů, domácí paštiky s chlebem, domácí utopence a podobně.

Na jaké hosty se chcete zaměřit?

Tereza: Na ty, kteří k nám budou chodit rádi a budou milí a usměvaví. (smích)

Veronika: Naše dveře budou otevřeny každému a doufáme, že se nám podaří vytvořit takový koncept a prostor, kam se budou vracet nejen místní, ale i ti „přespolní“.

Jaká bude otevírací doba?

Na dveřích nějaká bude, ale hospoda má nějakou otevírací dobu? Ale vážně, kromě pondělku bude otevřeno každý den a přesně časy ještě doplníme.

Máte obě rodinu a děti. Dá se to všechno zvládnout?

Tereza: Začátek bude asi náročnější na čas, budeme využívat hlídání a střídání se s manžely. Postupem času bychom rádi doplnili náš tým o jednoho až dva lidi, abychom se mohli pohodlně vystřídat a rodina tím úplně netrpěla.

Veronika: Zpočátku to bude určitě těžké, ale obě máme vekou podporu rodiny, takže jsem přesvědčená, že to zvládneme.

Pomoc nám přislíbili také kamarádi, kteří se těší na promítání, divadla a další akce. Bude to tak trochu komunitní hospoda a uvítáme každou pomoc.

A kdy se můžeme těšit na otevření?

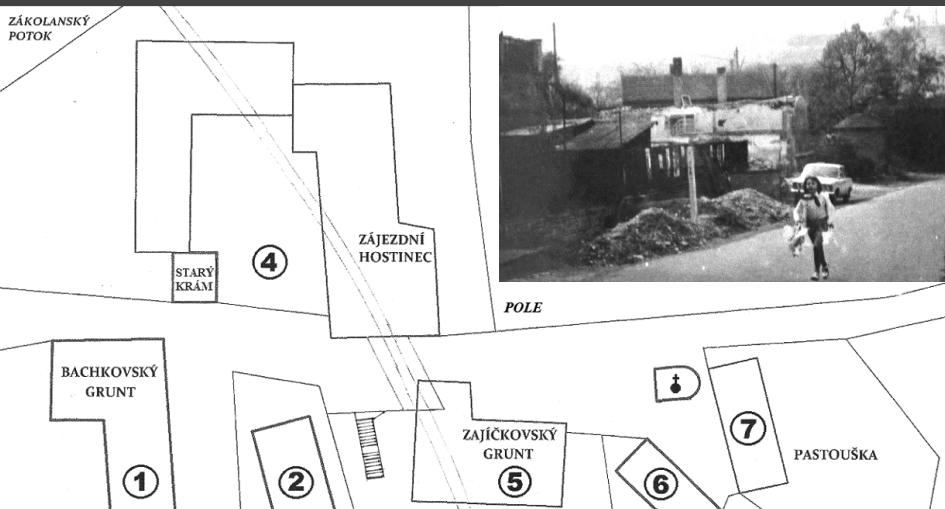
V lednu začneme s úpravami, a pokud vše půjde hladce, rádi bychom otevřeli na začátku února. Tak nám držte palce, ať nám to jde od ruky!

Těšíme se na vás! Tereza a Veronika

Z HISTORIE: ZMIZELÉ DOMY V ZÁKOLANECH

PASTOUŠKA byla původně k vlničce u domu č. 17 (dnes v místě křížení trati) a při stavbě Buštěhradské dráhy roku 1856 byla zbořena. Nově zřízena v obecním domku č. 7, který byl v roce 1929 rozšířen na Obecní úřad s hasičskou zbrojnicí a v roce 1977 byl objekt demolován (viz foto).

Zde v Zákolanech v domě č. 7 se údajně 19. 12. 1884 narodil Antonín Zápotočský, pozdější prezident republiky a spisovatel. (Farář Černoňouz z Kovář Dobové opravil v matrice dům narození na čp. 7. Sám A. Zápotočský při smrti 22. 9. 1910 uvedl v civilní matrice Kladno své rodiště: Zakolany čp. 7.)

SKICA NÁVES Z ROKU 1840 A FOTO Z ROKU 1977

ZÁJEZDNÍ HOSTINEC - v roce 1590 je zde uváděn rychtář a krčmář Jan Hakule, od 18. století rodina Kallova a posledním majitelem od r. 1860 v čp. 4 byl řezník a hostinský Václav Černý *1824 (který v roce 1871 koupil parcelu dům č. 17 a jeho syn Josef postavil v roce 1881 hostinec „Na Říšku“). Spolu s hostincem čp. 4 bylo i řeznictví „STARÝ KRÁM“ (stojí dodnes), kde z pavlače na den sv. Jakuba shazovali řezníci ozdobeného kozla (tento lidový zvyk se udržel do poloviny 19. století).

ZAJÍČKOVSKÝ STATEK - v domě č. 5 bydlel sedlák a rychtář Jan Černý *1738, který svým podpisem z roku 11. 4. 1777 vykoupil obec z roboty. Rychtář František Hanžl na tehdejší návsi u svého domu č. 5 nahradil dřevěnou zvoníčku zděnou kapličkou v roce 1840.

poznámka: Pražsko - duchovskou drahu postavila firma ing. Jan Muzika /1832-1882/ s ing. Janem Kaftanem /1841-1909/ a pravidelná doprava byla zahájena 12. 5. 1873. (Schodiště a zastávka „ZÁKOLANY - BUDEČ“ až od 25. 8. 1935.)

zpracoval: Vladimír Černý, prosinec 2019

ZPRÁVIČKY Z VAŠÍ ŠKOLKY A ŠKOLY POD BUDČÍ

Návštěva výstavy Ondřej Sekora přírodovědce ve Sládečkově vlastivědném muzeu v Kladně

Ve středu 9. a ve čtvrtek 10. října 2019 zavítali žáci naší mateřské a základní školy ve dvou skupinách na Výstavu Ondřej Sekora přírodovědce do Sládečkova vlastivědného muzea v Kladně. Výstava ukazuje Sekorovy ilustrace z knížek Ferda Mravenec, Čmelák Aninka a Uprchlíkem na ptáčím stromě a porovnává je s opravdovými živočichy (členovci, měkkýši, ptáci). Děti zde získaly mnoho zajímavých informací o těchto zvířatech, viděly detailní fotografie i vycpané a živé exponáty. Prošli hravě zastavení a úspěšně absolvovaly naučný kvíz.

Noc duchů a dušiček

V pátek 1. listopadu 2019 byla pro naše žáky přichystána tradiční Noc duchů a dušiček. Rodiny si nejdříve v tělocvičně odebily balonky štěstí. Následně jsme se všichni vydali na Budeč vypustit balonky. Zde bylo v krásné osvětleném „hrobnickém domečku“ připraveno výborné občerstvení místních hasičů.

Po návratu do budovy školy si děti zatančily ve strašidelných kostýmech a někteří odvázlivci ve škole strávili noc.

Vlastivědná procházka po okolí

Ve středu 6. listopadu 2019 vyrazila naše škola na vlastivědnou vycházku po okolních osadách. V Blevicích jsme se zastavili u starého židovského hřbitova, kde pan učitel Petr Kalenský zajímavě povídal dětem o židovské kultuře. Děti se tu mj. dozvěděly, že nejstarší náhrobní kámen na tomto hřbitově má vytesán židovský letopočet 5479, tj. 1718 n. l. O vzniku

hřbitova se vyprávějí dvě verze: Podle první se do obce uchýlil před pronásledováním bohatý žid, který zde byl po své smrti pochován, podle druhé verze šlo o zámožného cestujícího žida, kterého při cestě ranila mrtvice, a protože nikdo nevěděl, odkud pochází, pohřbili ho na místě. Dětem byla rovněž připomenuta tradice hudebních koncertů, pořádaných v letech 1865 – 1908 v sále hostince hospodářství rodiny Brtníkovy a kalendáře místní rodiny Homolků.

Z Blevic jsme pokračovali do Kolče k zámku. Dětem zde byla připomenuta bohatá historie Kolče spjatá se včelařstvím. Již v letech 1862 – 1866 existovala v Kolči včelařská plemenná stanice. V roce 1879 založil V. Švarc v Kolči malou továrnu na výrobu včelařských potřeb. Přes malebné osady Mozolín a Týnec jsme došli znovu do Zákolan. Zde nám Štěpánka Majrchrlová vyprávěla, kam chodily děti dříve v Zákolanech bruslit, do kina a nakupovat.

Připomenutí 30. výročí Sametové revoluce 17. 11. 2019

Ve středu 13. listopadu 2019 za dětmi zavítala paní starostka PhDr. Lucie Wittlichová, která našim žákům společně s paní učitelkou Pavlínou Urbanovou a panem učitelem Petrem Kalenským poutavě přiblížila události listopadu 1989.

Dětem byl promítnut zajímavý dokumentární film natočený s účastníky studentské demonstrace 17. listopadu 1989. Autorům se v něm podařilo zachytit dialog rodičů s dětmi nad jednou z nejdůležitějších událostí naší moderní historie, sdílet motivy činů a osobní prožitky.

Čas adventní, čas zázraků

V naší mateřské školce se, stejně jako v mnoha okolních obydích, rozhořela první adventní svíce. Dětské oči se naplnily dychtivým a netrpělivým očekáváním vánočního zázraku, o kterém nikdo z nich zatím ještě nepochybuje. V srdcích nejmenších dětí nastává snad nejkrásnější období v roce, a s ním spo-

jené, nekonečné „těšení se na Ježíška“. V jejich blízkosti si i já v tomto zvláštním dojemném období více uvědomuji, jak velkým a cenným darem jsou pro mě dětské úsměvy a blízkost ostatních.

Předvánoční čas u nás plyne rychle, ale krásně. Máme za sebou návštěvu Mikuláše ve školce, tradiční Mikulášské vystoupení „U Libuše“ spojené s nadílkou a příjemným setkáním s rodiči i dalšími obyvateli obce. Společně s dětmi jsme ozdobili „školkový“ vánoční stromček, navštívili divadelní představení, připravujeme vánoční setkání pro rodiče. Budeme zdobit vánoční perníčky, vyrábět dárky pro maminky a tatínky, povídat si o vánočních zvycích a tradicích, navštívíme výstavu a mnoho dalšího.

V rámci celoročního školního projektu „Ochrana

přírody“ jsme děti seznámili s koloběhem vody v přírodě, sledovali jsme změny v přírodě, vyčistili jsme okolí Zákolanského potoka. Zkoumali jsme vlastnosti vody, již několik týdnů pozorujeme klima a samostatný vývoj rostlin v uzavřené nádobě, navštívíme ekologický obchod. S předškoláky pracujeme na systematické přípravě na vstup do základní školy, na jaře nás čeká plavecký výcvik. Velmi vítané a oblíbené jsou pro nás návštěvy „školáků“, kteří nám chodí do školky se svými učiteli pravidelně číst. Přejí nám všem, aby se nám během těchto často náročných a uspěchaných dní, podařilo alespoň na chvíli zastavit se a rozhlédnout se kolem sebe. Vidět krásu stmívající se oblohy, slyšet ticho přírody, radovat se z padajících vloček, cítit vůni vánočního cukroví, prožívat společné chvíle plné radosti. Vždyť často ta největší a nejkrásnější splněná přání jsou hned vedle nás...

Společně s dětmi i za své kolegy a pracovníky vám přejí krásný adventní čas, plný světla, radosti, úsměvů a splněných přání!

Pavlaína Bekečová, MŠ Zákolany

Návštěva ve Středočeské vědecké knihovně v Kladně 26. 11. 2019

V úterý 26. listopadu 2019 zavítali žáci 4. a 5. ročníku do Středočeské vědecké knihovny v Kladně na program od destiček ke knihám, který byl připraven Místním akčním plánem rozvoje vzdělávání ORP Kladno – MAP II. Děti se zde dozvěděly mj. kdy a jak vzniklo písmo, kro rozluštil hieroglyfy, jaký vynález byl podstatný v souvislosti s knihou, kde byla první knihovna na světě a z čeho se vyvinula čeština. Velký úspěch mělo luštění slov z hieroglyfů a prohlížení knih.

Koncem listopadu byla 2. a 5. třída naší ZŠ sázet stromky v úvozu v Kovářech. Pod vedením Vladimíra Dobeše osadily děti stráň nad historickým úvozem, která je nyní zpevněna malými doubkami.

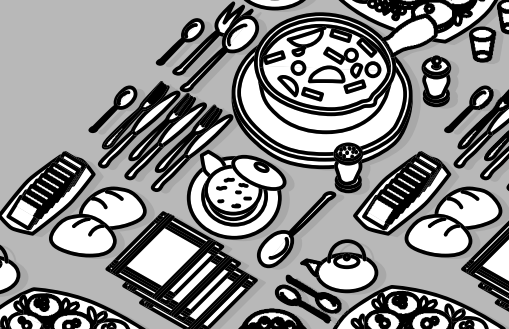
TÝDEN PRÁNÍ VE ŠKOLNÍ JÍDELNĚ

Na začátku října tohoto školního roku byly všem dětem ve škole i školce rozdány anketní listy. Na listy mohly uvést svých pět nejoblíbenějších jídel, které by chtěly uvařit ve školní jídelně. Ukázalo se, že děti mají nejráději klasická jídla – omáčky, rýži, knedlíky, těstoviny. Velmi nás potěšil zájem některých žáků o zdravé a lehké pokrmy, ryby, zeleninové pokrmy, saláty, luštěniny. Naprosto bezkonkurenčně vyhrálo těchto pět jídel:

**PALÁČINKY
S OVOČNOU MARMELÁDOU
HAMBURGER
ŠUNKOVÁ PIZZA
ŠPAGETY
S BOLOŇSKOU OMÁČKOU
SMAŽENÝ ŘÍZEK S BRAMBOREM/
BRAMBOROVÝM SALÁTEM**

Všechny tyto pokrmy budou podávány ve školní jídelně poslední týden před Vánoci. Pevně věříme, že nám drobný stravovací „prohrěšek“ rodiče odpustí, vždyť to je na přání dětí :-). a hlavně všechna jídla budou domácí výroby, jak je tomu po celý školní rok. Děkujeme všem dětem, které se zúčastnily ankety a přejeme vám krásné a poklidné prožití vánočních svátků.

Kolektiv školní jídelny

Jenom já
můžu tě věst
dlouhou nocí
na křídlech snů...

PLES UPÍRŮ

VELKÝ SAL SLAVIE V KOLČI
25.1.2020 20:00

„Přijď a nech se unášet kouzelným večerem, však když pomůžeš, že nepatříš mezi nás, čeká tě večer plný překvapení.“
Vstupenky k zakoupení na obecním úřadě a ve škole.